

ŠOLSKI

JANUAR 2022

slamnik

KVIZ

ALI SI MU/JI
VŠEČ?

INTERVJU

RAVNATELJ
UROŠ GOVC

ZIMSKO
VESELJE
NA NAŠI
ŠOLI

DOGODKI

EKO DAN
KULTURNI DAN

ŠOLSKI slamnik

Šolskemu časopisu na pot

ODGOVORNA UREDNICA:

Maša Planinšek

POMOČNICA UREDNICE:

Maša Gorenc

UREDNIKI RUBRIK:

- ŠPORT:

Mark Fogec, Filip Vajzman

- ŠOLSKI UTRIP:

Juna Hajdinjak, Maša Gorenc,
Maša Planinšek

- LIKOVNE STRANI:

Fikreta Mešanović, Kaja Zabret

- ZABAVNE STRANI:

Lana Poljanšek

MENTORICA:

Špela Malgaj, prof. slov. in filoz.

FOTOGRAFIJA NA

NASLOVNICI:

Juna Hajdinjak

Beseda odgovorne urednice

Leto 2021 se je končalo, za nekatere uspešno, za nekatere manj. Za vse nas pa je bilo minulo leto gotovo posebno: zaradi situacije s korono, napetosti, pritiska šole in nasploh okolice, nestrpnosti, ki je je na žalost vedno več.

Pred vami je prva številka časopisa Šolski slamnik, ki je nastal pri izbirnem predmetu šolsko novinarstvo. Med našimi urami smo razmišljali, se pogovarjali, si izmenjevali mnenja, se smejali in, seveda, ustvarili ta časopis.

Nadeti smo mu morali tudi ime. Slamnik je simbol našega kraja in je tesno prepleten z zgodovino Domžal. Tako je ime tudi občinskemu glasilu, zato se nam je ime Šolski slamnik zdelo ustrezno za naš časopis.

V prvi številki Šolskega slamnika boste našli članke, ki smo jih napisali šolski novinarji.

Zanimalo nas je, kakšna je zgodovina Osnovne šole Domžale, zato smo pokukali v preteklost. Želeli smo bolje spoznati našega ravnatelja, zato smo se odločili za intervju z njim. Zaupal nam je, kaj si je želel postati v mladosti, kje se je šolal in tako dalje. Mimogrede, ste vedeli, da je bil naš ravnatelj učitelj športa? Precej učencev se na naši šoli ukvarja s športom in pripravili smo predstavitev precej nepoznanega flag footballa ter intervju z njegovo strastno igralko, devetošolko Špelo Božič. V reportažah smo prikazali: eko dan predmetne stopnje, zimsko veselje v fotografiji, kulturni dan sedmošolcev in oceno knjige, ki so jo v knjižnici prejeli v dar. Zanimal pa nas je tudi utrip na naši šoli. Izmerili smo ga z anketo, v kateri so predstavniki razredov opisali svoje mnenje o šolskih predmetih. Da pa ne bo vse tako resno, smo v časopis dodali zabavne strani za razvedrilo - posebno priporočam reševanje kviza "Ali si mu/ji všeč?"

Šolski novinarji in novinarke vam želimo veliko uspehov, zdravja, sreče, ljubezni oziroma tistega, česar si sami želite v letu 2022!

VSEBINA

4

ZGODOVINA
NAŠE ŠOLE

6

INTERVJU:
UROŠ GOVC

9

REPORTAŽA:
EKO DAN

12

ZIMSKO
VESELJE

14

OCENA KNJIGE

15

KD: RASTEM S
KNJIGO

16

FLAG
FOOTBALL

18

INTERVJU:
ŠPELA BOŽIČ

20

ANKETA

21

KVIZ: ALI SI
MU/JI VŠEČ?

2 KOLOFON IN UVODNIK

3 VSEBINA

4 ZGODOVINA ŠOLE

6 INTERVJU: UROŠ GOVC

9 REPORTAŽA: EKO DAN

12 ZIMSKO VESELJE

14 OCENA KNJIGE

15 KD: RASTEM S KNJIGO

16 FLAG FOOTBALL

18 INTERVJU: ŠPELA BOŽIČ

20 ANKETA

21 KVIZ: ALI S MU/JI VŠEČ?

22 ZABAVNE STRANI

Časopis je nastal v okviru izbirnega predmeta ŠOLSKO NOVINARSTVO. Uredništvo se ob morebitnih napakah opravičuje in prosi za razumevanje.

ZGODOVINA NAŠE ŠOLE

Besedilo: Kaja Zabret

Pogovor z dedkom: Lana

Poljanšek

Foto: Š. M.

Ste se že kdaj vprašali o zgodovini naše šole? V tem članku boste izvedeli veliko zanimivosti o začetkih osnovne šole Domžale, njenih ravnateljih, podružnični šoli Ihan, za vas pa se je novinarka Lana podala v preteklost in svojega dedka povprašala, kakšna je bila naša šola pred približno šestdesetimi leti.

Besedilo: **Kaja Zabret**

Začetek

Naša šola je bila ustanovljena leta 1958, leta 1973 pa je bila preseljena v novo zgradbo in dobila ime Osnovna šola Šlandrove Brigade. Današnje ime nosi od leta 1992.

Ravnatelji in ravnateljica skozi čas

Prvi ravnatelj naš šole je bil Milan Flerin, sledili pa so mu:

- Vilko Cedilnik (mandat 1976–1979);
- mag. Jožica Polanc (mandat 1979–2008);
- dr. Branimir Černohorski (mandat 2008–2012);
- zdajšnji ravnatelj Uroš Govc (mandat od 1. 7. 2012 dalje).

Podružnici matične šole

V preteklosti sta naši šoli pripadali dve podružnični šoli; Ihan in Jarše. Kasneje je PŠ Jarše postala samostojna šola.

Podružnična šola Ihan

Zgodovina podružnične šole Ihan sega daleč v leto 1918. Od tedaj in do leta 1963 je bila šola samostojna. Zaradi prostorske stiske so pouk za nekaj časa iz nove zgradbe prestavili v stare prostore te šole iz leta 1961. Učence so prestavili nazaj v novo zgradbo v šolskem letu 1981/82, ko je šola dobila prizidek s kuhinjo, dvema učilnicama in večnamenskim prostorom. Danes je PŠ Ihan devetletka, a včasih ni bilo tako. Prej je pouk potekal v dveh izmenah, kasneje pa v eni (to pomeni, da so se učenci najprej šolali na podružnici, vmes na matični šoli in potem spet na podružnici, kasneje je pouk na matični šoli za učence podružnice potekal od 5. razreda naprej).

V šolskem letu 1995/96 je na podružnici zopet primanjkovalo prostora, zato se je en razred šolal v prostorih gasilskega doma.

Vodje podružnice

Tudi podružnična šola potrebuje nekoga, ki organizira pouk in ostalo delo, ki poteka ločeno od matične šole.

Vodje PŠ Ihan so bili:

Anton Križaj (1963–1993), Anica Lenič (1993–1999), Ester Severhen (1999–2006), Marta Krabonja (2006–2010), Melita Langus Peterlin (2010–2013) in trenutna vodja podružnice Marta Krabonja od 2013 dalje.

Učenci, učitelji, oddelki

	DOMŽALE	IHAN	DOMŽALE	IHAN
LETO	1958	1819	2021	2021
UČENCI	453	93	911	266
ODELKI	14	ni podatka	40	12

Potujemo v preteklost

Šolski novinarki **Lani Poljanšek** je dedek pripovedoval o naši šoli v letih 1956–1964:

»Takrat je bila šola v Domžalah razdeljena na dve osnovni šoli in sicer od 1. do 4. razreda Prva osnovna šola in od 5. do 8. razreda Druga osnovna šola. Malico si je vsak prinesel sam, po navadi samo kako jabolko in kos kruha, kosila pa ni bilo. Omaric tudi nismo imeli, je pa imel vsak razred svojo garderobo, kamor je odlagal svoje čevlje in jakno. Ni bilo dni dejavnosti, samo zadnji šolski dan smo se odpravili na kakšen izlet. Predmeti se niso ravno spremenili, le to, da smo se morali učiti tudi srbohrvaščine, in sicer kot obvezen predmet v 5. in 6. razredu. Vsako leto smo dobili tudi novega razrednika, ki pa je bil z vsakim letom strožji. Naša ocenjevanja niso potekala tako kot vaša, vprašan si bil lahko kadar koli in testi niso bili napovedani. Imeli smo navaden zvezek, kamor smo si pisali dnevno snov in še zvezek samo za domače naloge. Tekmovanje ni bilo, tudi bralne značke ni smo imeli, razen vsakoletna domača branja, za kar je bilo potrebno prebrati vsaj tri knjige.«

Zagradi priložnost, ko se ti ponudi!

INTERVJU: ravnatelj UROŠ GOVC

Za naš prvi intervju smo šolske novinarke k pogovoru povabile ravnatelja naše šole, Uroša Govca. Uroš Govc je ravnatelj Osnovne šole Domžale že 9 let. V intervjuju nam je razkril, kje se je šolal, zakaj je postal ravnatelj, kaj rad počne v prostem času in še več. Vesele smo, da nas je povabil v svoje delovno okolje in nam dovolil pokukati tudi v zasebno življenje.

Besedilo: Maša Gorenc, Juna Hajdinjak

Foto: Lana Poljanšek, osebni arhiv Uroša Govca

Kaj ste si že želeli postati v mladosti? Kateri je bil vaš najljubši predmet v šoli in kateri vam je delal največ težav?

V mladosti sem si želel postati marsikaj. Želel sem biti vrhunski športnik, potem neko obdobje spet glasbenik, po koncu osnovne šole sem pa hotel biti veterinar. Sicer nisem imel prav najljubšega izrazitega predmeta, mogoče bolj te naravoslovne predmete, kot je biologija. Največ težav pa mi je povzročala matematika.

Kje ste nadaljevali šolanje po osnovni šoli?

Šel sem na srednjo šolo v Kamnik, smer veterina, zadnji letnik sem pa končal v Ljubljani, ker se je šola preselila. Potem sem šolanje nadaljeval na Fakulteti za šport.

Kdaj ste prišli na OŠ Domžale?

Na Osnovno šolo Domžale sem hodil že kot otrok, delati sem pa začel leta 1997.

Zakaj in kdaj ste se odločili kandidirati za ravnatelja? Ste se zgledovali po kom, preden ste postali ravnatelj?

Ker se mi je pred devetimi leti ponudila priložnost in sem jo zagrabil. Nikoli prej si nisem mislil, da bom kdaj postal ravnatelj. Nisem pa poznal nikogar, po komer bi se lahko zgledoval.

Zanima nas, kakšen je tipični delovni dan ravnatelja.

V bistvu nimam nekega tipičnega dneva, ker si ga naredim sam. Nimam nekega določenega delovnega časa, delam tudi doma.

Ali so se vaši odnosi s sodelavci spremenili, potem ko ste postali ravnatelj?

Bistveno ne. S tistimi, s katerimi sem bil prej sodelavec, se skoraj nič ni spremenilo. Ne zdi se mi, da mora zdaj, ko sem ravnatelj, biti kaj drugače. S tistimi, ki so pa prišli na novo, pa se lepo vikamo.

Se vam je kdaj zgodilo, da so vam ponudili podkupnino, ali pa so starši prišli v šolo z odvetnikom?

Ne, to se mi še ni zgodilo.

Predstavljajte si, da imate čarobno paličico, s katero lahko nekaj spremenite ali pa kaj dodate naši šoli. Kaj bi to bilo?

Dve stvari bi dodal – novo telovadnico na travniku za šolo ter sončno elektrarno na strehi obeh šol, tudi lhanu. Za to imamo veliko možnost, saj so strehe ravne in bi tako lahko proizvajali lastno elektriko. Energija namreč predstavlja precejšen strošek za šolo. Prav tako bi z uporabo zelene energije verjetno pridobili tudi dobro referenco za šolo.

Ste učitelj športa, zato domnevamo, da se tudi v prostem času radi ukvarjate s športom ...

Ja, če se le da. Tekmovalno ne, zelo rad pa v prostem času telovadim na telovadnih napravah (kot na primer ob Bistrici), slackline (hoja po vrvi), pozimi tečem na smučeh, na morju tudi zelo rad surfam, letos pa sem začel z wing foilom (jadranje na deski, pri katerem si dvignjen okoli 50 cm nad vodo, sicer pa je podobno jadranju).

Imate še kakšne druge hobije, kako najraje preživljate prosti čas?

V prostem času zelo rad poslušam podkaste. Poslušam podkaste zelo različnih tem. Naročen sem na okoli 50 različnih vsebin.

Na naši šoli ste ravnatelj že devet let, ali se boste ponovno odločili kandidirati?

To se bom odločil čez dve leti, ko mi poteče mandat. Težko ta trenutek povem. Me pa zanima v življenju veliko stvari, tako da se nekako nočem sprijazniti s tem, da bo to zadnja stvar, ki jo bom počel v življenju.

Ali imate kakšno domačo žival?

Imam mačka, imam ga pa zato, ker sosed ni skrbel zanj in je maček začel hoditi k meni in potem se je navadil.

Hitrih 5

- **Najljubša glasbena skupina/glasbenik:** *Sergey Zubarev, Jumping from clouds.*
- **Najljubša hrana:** *kislo zelje.*
- **Najljubša razvada:** *suhe slive kot sladkarija, branje pozno v noč.*
- **Najljubši kotiček na svetu:** *moj dom.*
- **Kako bi se opisali v treh besedah:** *nevzkipljiv, miren, kritičen.*

Reportaža: EKO DAN

V petek, 19. 11. 2021, je imela celota predmetna stopnja dan dejavnosti, ki smo ga poimenovali EKO dan. Šesti in sedmi razredi so se spraševali o problemih odvržene hrane in kaj bi z njo še lahko storili, osmi razredi so imeli izobraževanje o oživljanju in prvi pomoči, deveti razredi pa so se odpravili na poučen sprehod do Centra za ravnanje z odpadki Dob.

Prvi dve uri sta v vseh razredih večinoma potekali podobno. Naš eko dan je ravno sovpadal z nacionalnim projektom Slovenski tradicionalni zajtrk, zato smo vsi učenci in učenke najprej uživali v lokalnih dobrotah naših pridelovalcev: kruh, med, mleko in sočno jabolko. Z razredniki smo se bodisi pogovarjali, od kod se vzamejo lokalne dobrrote, zakaj je dobro uživati ravno lokalno, zakaj je pomemben zajtrk za boljši začetek dneva, ali pa smo si ogledali kratek filmček, ki je prikazal, kako sploh pridemo do izdelkov slovenskega tradicionalnega zajtrka.

Drugo šolsko uro smo izdelovali papirnate ladjice v sklopu projekta »Šest milijonov ladjic«, s katerimi želijo avtorji akcije obuditi spomin na 6 milijonov žrtev holokavsta ter s kasnejšo razstavo ladjic prikazati to ogromno število žrtev, ki si jih številčno sicer zelo težko predstavljamo. Hkrati pa je akcija še dobrodelna, saj bodo denar od prodaje papirja po koncu razstave namenili za socialno šibkejše ljudi.

Nato so naše ure potekale različno po razredih. Preberite, kako so jih doživeli šolski novinarji/novinarke predmetne stopnje OŠ Domžale.

Besedilo: Fikreta Mešanović

Foto: šolski novinarji po oddelkih

6. in 7. razred

Tretjo šolsko uro smo delali zgibanke, kaj bi lahko sami naredili, da bi zavrgli čim manj hrane. Zgibanko smo okrasili, potem pa smo imeli tekmovanje. Napisati smo morali kar najbolj kreativen recept, kdo bo pripravil zdrav in čim boljši obrok iz: korenčkove štručke, salame, sira ter osnovnih sestavin.

Mark Fogec in Filip Vajzman

8. razred

Tretjo uro nam je učitelj biologije predaval o poškodbah in kako povijati rane. Tudi sami smo poskusili. Četrto in peto uro pa so nam predstavili, kaj narediti, če vidimo nezvestnega človeka v domačem okolju ali na prostem. Naučili smo se oživljati na lutki in s pomočjo defibrilatorja (AED).

Eko dan se nama je zdel zanimiv in poučen, saj misliva, da smo se veliko naučili in da nam bo novo pridobljeno znanje zelo koristilo v prihodnosti.

Juna Hajdinjak in Lana Poljanšek

9. razred

Z devetošolci smo se peš napotili do Centra za ravnanje z odpadki Dob. Tam so nas popeljali med razdelki za ločevanje odpadkov in nam razložili, kako Center deluje in da lahko prav vsak pripelje tja odpadke in jih odgovorno odloži. Zanimivo nam je bilo, da celoten zbirni center pravzaprav velik hrib odpadkov, na katerem so ga zgradili. Ker smo zbirni center obiskali ravno v novembru, nas je presenetil tudi gromozanski kup sveč, ki so končale tukaj po prvem novembru. Učenci so predlagali, da bi namesto ekološko škodljivih sveč naslednjič izbrali alternativni, okolju prijaznejši spomin na pokojne: poslikane kamenčke, papirnate, steklene ali lesene »svečke«.

Š. M.

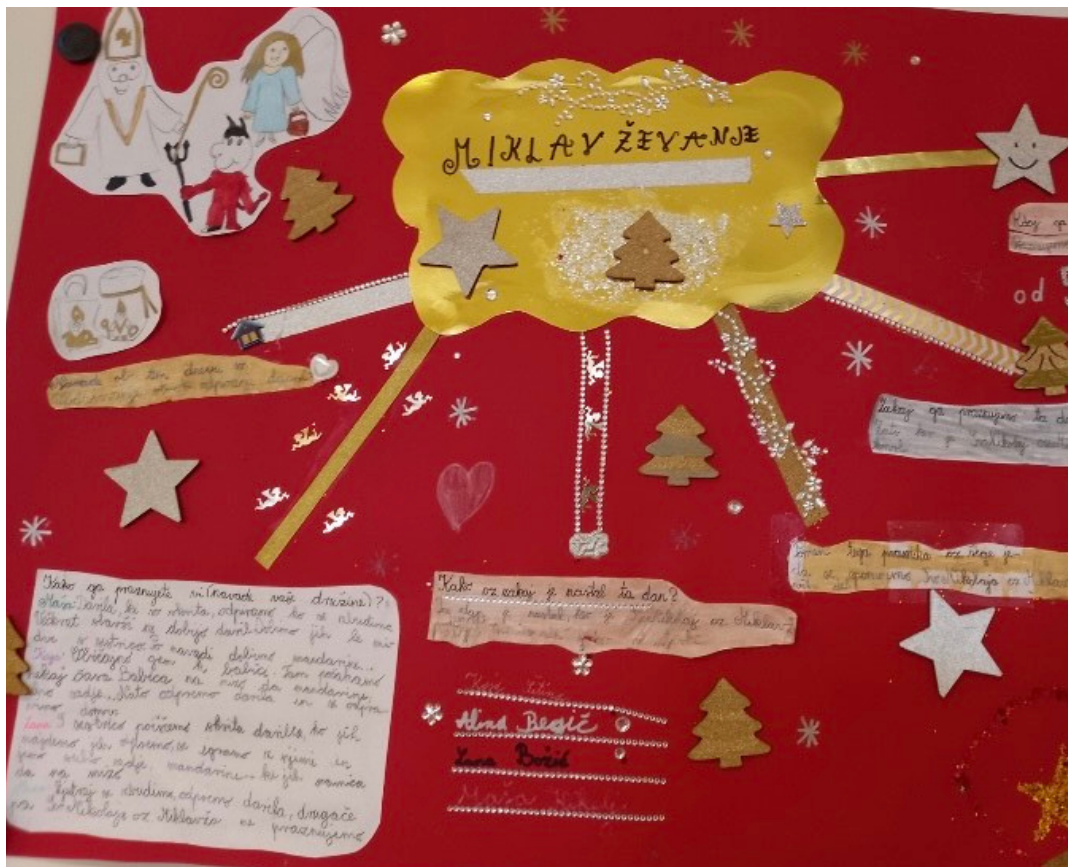
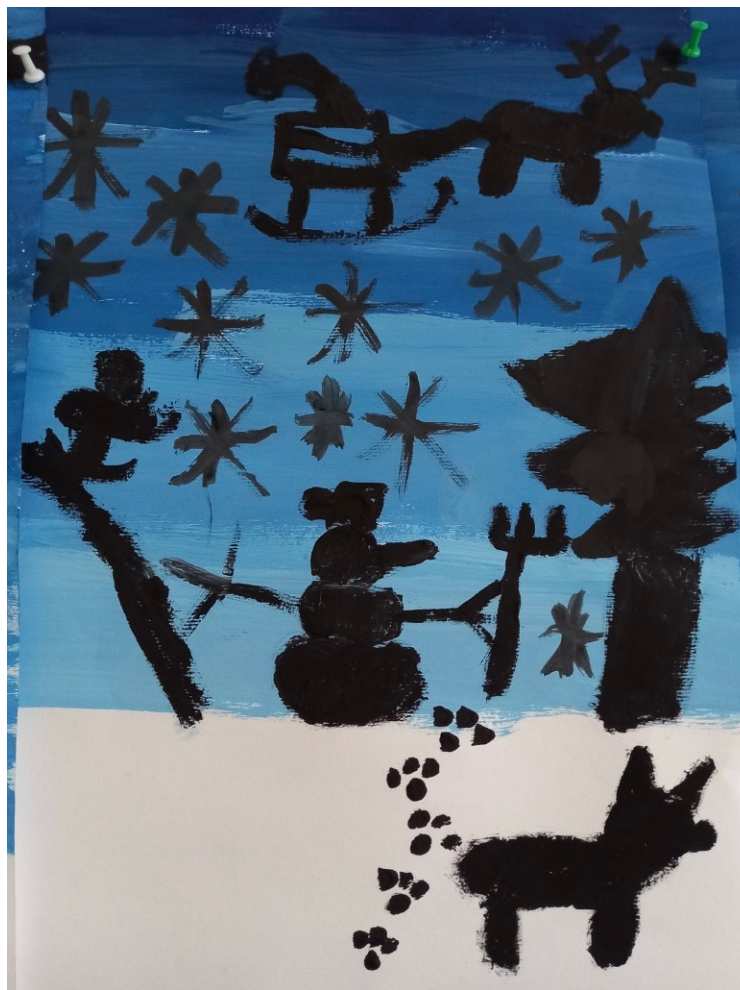
Zimsko veselje na naši šoli

Vsako leto šolska okna in oglasne deske v avli krasi dekoracija, ki jo ustvarijo pridni prstki učenk in učencev med poukom oziroma v oddelkih podaljšanega bivanja razredne stopnje.

Veseli december pa je s sabo prinesel tehniški dan za vse učence in učenke predmetne stopnje, ki so okrasili svoje matične učilnice z različnimi girlandami, snežinkami na oknih, venčki in drugimi zimskimi motivi na stropih, stenah in vratih. Učilnice so tako bolj vesele, v nas so vzpodbudile veselo pričakovanje prazničnega časa pred zimskimi počitnicami in željo po vragolijah na snegu. Oglejte si fotogalerijo, v kateri so šolski novinarji v objektiv ujeli nekaj utrinkov zimskega veselja na naši šoli.

Š. M.

O c e n a k n j i g e

Vinko Möderndorfer: Jaz sem Andrej

Vsebina knjige

Knjiga *Jaz sem Andrej* govori o 15-letnemu fantu. Andreju je njegovo ime vedno šlo na živce. Tudi njegov obraz mu ni bil pri srcu. Take skrbi ima veliko ljudi. Njegovo življenje je bilo navadno, a potem sta se njegova mama in oče sprla in ju je oče zapustil. Z mamo sta se preselila v veliko mesto in vse se je spremenilo. Moral je na novo šolo, spoznati nove ljudi in spoznati novo mesto. Sprva si je mislil, da ne spada tja, nato pa je spoznal Sonjo. Ona je bila drugačna. Ni se družila s temi priljubljenimi puncami in tudi oblačila se je le v črno. In seveda je bil tu še mamin novi fant Matjaž. Vedel je, da mama ne bo sama za vedno, a Matjaž mu nikoli ni bil preveč všeč. Andrej in Sonja sta se začela veliko družiti in postala sta si tako blizu, da je Andrej začel sanjati o njej. Je bil mogoče zaljubljen vanjo?

Moje mnenje o knjigi

Knjiga je bila zelo zanimiva. Na zabaven način je opisala Andrejevo stisko. Pisatelj je realistično opisal življenje z ločenimi starši. Knjiga bi lahko prišla v pomoč marsikateremu, ki je v podobni situaciji. Na splošno je bila knjiga zabavna, zanimiva, poučna in prijetna, vendar na trenutke malo dolgočasna. Če iščete knjigo, ki bi jo brali, ko vam bo dolgčas ali pa samo iz interesa, vam jo toplo priporočam.

MOJA OCENA KNJIGE: 4/5

Besedilo: Maša Gorenc

**Knjigo učitelji slovenščine v branje priporočamo učencem 9. razredov.*

KD: Rastem s knjigo

V prejšnjem članku si spoznal/-a knjigo *Jaz sem Andrej*. A kako smo sedmošolci prišli do nje? To boš izvedel/a v tem članku.

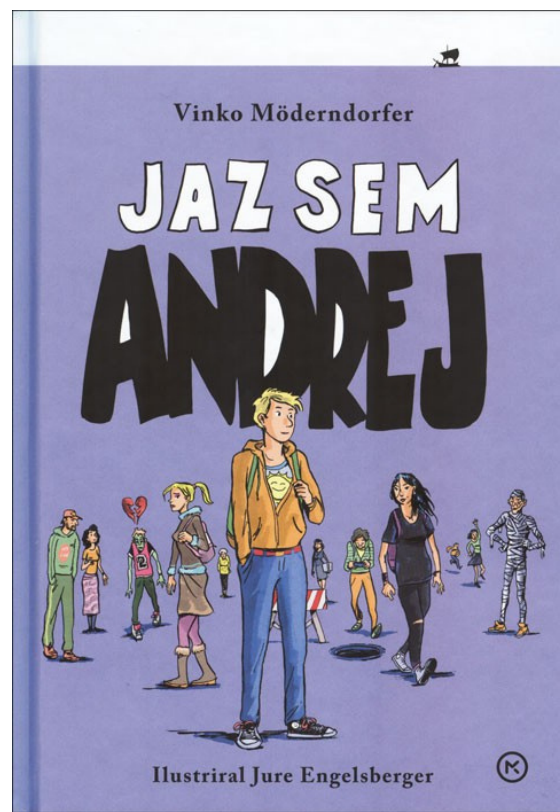
Besedilo: Kaja Zabret

Foto: splet

V prvi polovici novembra smo sedmošolci imeli kulturni dan, obisk Knjižnice Domžale in KUD Franceta Bernika.

Zjutraj smo se zbrali pred šolo, razdelili malico in se z učiteljem slovenščine peš odpravili proti domžalski knjižnici. Tam smo se usedli v dvorano in knjižničarki sta nam predstavili projekt Rastem s knjigo. Gre za nacionalni projekt spodbujanja bralne kulture. Povedali so nam nekaj o zgodovini knjižnice ter zanimivosti knjig po vsem svetu.

Potem smo vsi sedmošolci v dar prejeli knjigo *Jaz sem Andrej*. Rešili smo še križanko in odšli na malico. Kmalu smo se odpravili proti Kulturnemu domu Franca Bernika. Ogledali smo si film Bertov dnevnik, ki ga najdeš tudi na youtube. Po filmu smo stopili v zaodrje, se pogovorili o rekvizitih in predstavah. Prejeli smo kos starega filmskega traku, s tem pa se je naš kulturni dan zaključil in odpravili smo se proti šoli.

Koliko meniš, da meri najmanjša knjiga na svetu?

Odgovor je 0,75 mm.

FLAG FOOTBALL

Flag football je brezkontaktni ekipni šport, različica ameriškega nogometa. Da bomo šport bolje spoznali, sem pripravil nekaj osnovnih informacij o tej zanimivi igri, ki ima vse več ljubiteljev tudi pri nas.

Besedilo: Mark Fogec

Foto: osebni arhiv Špele Božič

Kako igra poteka?

Igra flag footballa traja dvakrat po 20 minut. Če je ob koncu obeh polčasov rezultat izenačen, se igra še podaljšek.

Ta šport se igra se igrišču na prostem, ki je dolgo 64 metrov in široko 22 metrov. Igro nadzirajo trije sodniki.

V flag footballu se dve ekipi po pet igralcev pomerita in poskušata pridobiti čim več točk, kar je tudi cilj igre.

Vsak igralec ima svojo vlogo, kot so:

- center: igralec, ki poda žogo podajalcu in s tem začne igro (play);
- podajalec (quarterback): igralec v napadu, ki sprejme snap in podaja žogo v skladu s pravili;
- runner: igralec, ki z žogo prečka LOS;
- blitzer: obrambni igralec, ki ob začetku igre stoji vsaj 7 jardov stran od LOS-a in po snapu napade podajalca.

Vsaka ekipa potrebuje še največ dva trenerja in dva kapetana.

Pravila

Dovoljene so samo neposredne predaje žoge za tek.

Igra se ustavi, ko je ena izmed dveh zastavic, ki jo nosi igralec okoli bokov, izvlečena, če lovilca žoge stopi izven mej, če se doseže zadetek ali ko koleno doseže dno igrišča, v kolikor se zgodi prekršek, ki ga kliče sodnik, ali če žoga pade iz rok lovilca na tla.

Najbolj poznana oblika doseganja točke, ki jo večina prepozna tudi iz ameriškega nogometa, je touchdown. Touchdown pomeni, da je igralec tekel v nasprotnikovo končno cono ali ujel podajo v nasprotnikovi končni coni. Vreden je 6 točk.

SLOVARČEK

LOS (line of scrimmage): je začetna linija napada; navidezna vzdolžna črta, ki označuje začetek igre.

Snap: začetek vsake akcije, podaja nazaj.

Mrtva/živa žoga: mrtva žoga je žoga, ki ni več v igri. Žoga postane živa, ko mrtvo žogo razglasijo pripravljeno za igro.

Oprema

Za varno in pravilno igro flag footballa potrebujemo: komplet enakih dresov s številkami na hrbtni strani, hlače brez žepov ali zadrž, nogometne čevlje s plastičnimi čepi. ščitnik za zobe.

Igralci imajo tudi dve zastavici na bokih, ki sta različne barve kot hlače.

Žoga je podobna kot za ragbi (podolgovata, raztegnjena žoga).

Zgodovina

Začetki flag footballa segajo v leto 1940, začeli pa so ga v ameriški vojski. Tisto različico igre naj bi imenovali »touch the tail«, igrali pa so jo ameriški vojaki, da bi se lahko varno zabavali in hkrati ostali v dobri fizični kondiciji. Prva uradna tekma flag footballa je bila zabeležena v Fort Meadu v zvezni državi Maryland.

Flag football v Sloveniji

V Sloveniji imamo osem flag football ekip, od tega v Domžalah kar tri. To so: Tigers black, Tigers orange in Tigers woman.

V slovenski reprezentanci do 15 let je tudi naša devetošolka Špela Božič (na fotografiji).

Delaj, kar te osrečuje!

INTERVJU: devetošolka ŠPELA BOŽIČ

Flag football se igra tudi v Sloveniji. Ne le igra, slovenska ekipa deklet so celo aktualne evropske prvakinje. Kot petnajstletnica je naša devetošolka Špela Božič bila del ekipe, ki je zmagala na evropskem prvenstvu flag footballa v Grossetu v Italiji. Špela je igrala je na položaju podajalke (QB oziroma quarter back) in je prejela nagrado za najbolj pomembno igralko (MVP) v finalu in na celotnem prvenstvu. Intenzivna tekma in borba do zadnjih atomov moči sta žal vodili do poškodbe kolena, a to Špele ni ustavilo: še naprej se je trudila po svojih najboljših močeh in na koncu pomagala ekipi do zaslužene zmage.

Besedilo: **Filip Vajzman**

Foto: osebni arhiv Špele Božič

Zakaj si se odločila za ta šport?

Na začetku sem si želela igrati nogomet, ampak so v 2. razredu imeli predstavitev flag footballa in me je zanimalo, kaj ta šport je, ter se na koncu odločila zanj.

Kdaj si začela trenirati flag football?

Flag football sem začela trenirati po omenjeni predstavitvi v 2. razredu.

Ali so bili začetki pri flag footballu težki?

Bila sem sama s prijateljico, ki je potem zapustila klub, zato mi je bilo nerodno in težko, ker sem bila edino dekle v klubu (ekipa je namreč sestavljena iz deklet in fantov).

Kaj je pri flag footballu najtežje?

Organizacija - ker ne moreš trenirati sam,

rabiš pomoč skupine, saj gre za skupinski šport.

Kako je treninge zmotila korona?

Na začetku smo se dobivali na daljavo preko aplikacije Zoom, kasneje pa tudi na terenu.

Kako uspešni ste bili v lanskem letu s soigralci?

Za nami je kljub težavnemu letu zaradi korone zelo uspešno leto, saj smo oktobra postale državne prvakinje, zmagale smo na avstrijskem prvenstvu, poleg tega pa smo si prislužile naslov evropskih prvakinj.

Katera tekma ti je ostala najbolj v spominu?

Zagotovo je to bila tekma v Italiji v Grossetu, saj smo takrat s soigralkami postale evropske prvakinje.

Kaj bi zate pomenilo, če bi se flag football uvrstil med olimpijske discipline?

Da bi več ljudi izvedelo za ta šport in da bi nastalo več klubov.

Kaj si želiš v tem športu doseči v prihodnosti?

Priti na olimpijske igre ter še naprej trenirati, izboljšati tempo.

Si tudi zelo uspešna učenka. Kako ti uspe uskladiti čas za šolo in treninge?

Trening je zame sprostitev. Moja učiteljica nas spodbuja, da naj se nekaj časa učimo ter vmes naredimo odmor in se nato spet vrnemo k učenju – zame je odmor med učenjem prav trening flag footbala.

Ali se udeležuješ tudi kakšnih šolskih tekmovanj iz znanja ali športnih tekmovanj?

V šoli se večinoma udeležujem tekmovanj iz znanja, na primer naravoslovnih in angleških, športnih pa ne, saj jih ni tako veliko na šoli.

Kaj bi rada sporočila našim učenkam in učencem?

Delajte stvari, ki vas osrečujejo. Trudite se, da ostanete močni, tudi če vas je strah. Želim vam, da bi se uresničile vaše želje.

Hitrih 5

- **Najljubša glasbena skupina: Queen.**
- **Najljubša hrana: paella.**
- **Najljubša razvada: pravzaprav je nimam.**
- **Najljubši kotiček na svetu: morje.**
- **Kako bi se opisala v treh besedah: čudna, poštena, zabavna.**

ANKETA

Počutje na šoli in najzahtevnejši predmet

Z učenci oziroma predstavniki 1., 5. in 9. razreda sva izvedli anketo. Zanimalo naju je, kaj vpliva na njihovo počutje v šoli ter kateri šolski predmeti se jim zdijo najzahtevnejši (izbirali so lahko med predmeti, ki jih imajo na urniku vsi trije izbrani razredi – 1., 5. in 9.).

Svoje odgovore so nama zaupali: prvošolci Klara, Luka in Liza, petošolke Ava, Zala in Zara ter devetošolci Aleksander, Enej in Neža.

Anketo izvedli in zapisali: **Maša Planinšek**
in **Lana Poljanšek**

Kaj vpliva na tvoje počutje v šoli? Zakaj?

Razred Oddelek	1. razred	5. razred	9. razred
A	Prijatelji, igranje, judo.	Predmeti na urniku, vreme, počutje nasploh, število ur.	Sošolci in učitelji.
B	Da se učimo, interesne dejavnosti, prijatelji, učitelji.	Prijatelji, učitelji.	Predmeti na urniku.
C	Prijateljice, domača naloga, igrače v razredu, prijazne učiteljice.	/	Sošolci, učitelji, predmeti na urniku.

Kateri predmet se ti zdi najtežji? Zakaj ravno ta?

Razred Oddelek	1. razred	5. razred	9. razred
A	Matematika – zaradi računanja.	Angleščina, v prvem razredu pa matematika. Angleščina, v prvem razredu pa slovenščina.	Zdaj slovenščina, ker je veliko snovi. V 5. razredu pa šport, ker sem bil močnejše postave.
B	Slovenščina zaradi pisanja črk in števil.	Slovenščina je dolgočasna, ker znam slovensko. V prvem razredu pa matematika, ker je potrebno znati veliko stvari	Slovenščina, ker je preveč neznanih snovi in pravil.
C	Slovenščina, ker sem nalogo narobe razumela.	/	V petem razredu slovenščina, zaradi pravil in slovnice. Zdaj pa matematika, ker se snov prenaša iz razreda v razred.

KVIZ

ALI SI MU/JI VŠEČ?

Ali te zanima, ali mu/ji sploh kaj pomeniš? Reši spodnji kviz in izvedel/-a boš ...

Kviz pripravila: Lana Poljanšek

Če si punca, odgovarjaš na vprašanja, označena z znakom:

Če si fant, odgovarjaš na vprašanja, označena z znakom:

Ali imata s fantom/punco kdaj kak očesni stik oziroma te (npr. med poukom) kdaj pogleda?

- a) NIKOLI.
- b) VČASIH.
- c) VEČKRAT.

Te pozdravi, ko se srečata?

- a) NE.
- b) SAMO, ČE SEM GA/JO JAZ PRVA/PRVI.
- c) DA.

Ali se večkrat pogovarjata na samem?

- a) NE.
- b) SAMO, ČE JE NUJNO.
- c) DA, VEČKRAT.

Ali te je kdaj povabil/-a v svojo družbo?

- a) NE.
- b) SAM/-A PRISTOPIM.
- c) DA.

Ali ti fant kdaj nagaja oziroma te ne pusti pri miru?

- a) NE.
- b) SAMO, ČE JE V DRUŽBI PRIJATELJEV.
- c) DA.

Ali želi punca veliko tvoje pozornosti in te ne pusti pri miru, dokler je ne pogledaš?

- a) NE.
- b) NE VEM, ČE.
- c) DA.

Ali tvoje prijatelje kdaj sprašuje o tebi?

- a) NE.
- b) VČASIH.
- c) DA, MENDA VELIKO.

Zapomni si, katerih odgovorov si izbral/-a največ (a, b ali c) in na naslednji strani preveri, ali si mu/ji všeč ali ne.

ZABAVNA STRAN

Smeh je pol zdravja, pravijo. Za vas sem pripravila nekaj šal ter rešitve kviza s prejšnje strani. Uživajte!

Šale izbrala: Lana Poljanšek

NASMEHNI SE IN DAN BO LEPŠI

Učiteljica vpraša Janezka: »Zakaj lastovice pozimi odletijo na jug?«

Janezek odgovori: »Ker peš ne bi prišle daleč.«

Franc: »Jure, ali veš, zakaj ima slon rdeče oči?«

Jure: »Zato, da se lažje skrije v češnjo.«

Franc: »Daj, daj, kje si pa to slišal?«

Jure: »Si že kdaj videl slona na češnji?«

Franc: »Ne.«

Jure: »No, vidiš, tako dobro se je skril.«

Učiteljica: »Voda ima veliko moč. Kdo mi lahko navede primere?«

Janezek: »Če moja mama joka, lahko dobi od očeta, kar hoče.«

V šoli govore o sanjah, Tonček pripoveduje:

»Sanjalo se mi je, da sem se učil matematiko in da sem potem dobil odlično 5. Kaj naj bi to pomenilo?«

Učiteljica: »Da si med spanjem pametnejši.«

REŠITVE KVIZA Ali si mu/ji všeč?

Če si na vprašanja velikokrat odgovoril/-a z:

a) Mislim, da mu/ji nisi ravno všeč ... Mogoče pa ga/jo kdaj moti, ko si v bližini, in bi bilo dobro, da ga/jo pustiš malo pri miru, da premisli o vsem. Mogoče pa kasneje spremeni mnenje in predstavo o tebi.

b) No, ja ... Ne bi rekla, da si mu/ji ravno všeč, vidim pa, da imata neko prijateljstvo, ki ga noče razdreti. Z vajinim odnosom nadaljuj in ga tudi ti ne prekini, mogoče pa se v prihodnosti še kaj spremeni.

c) Wow ... Mislim, da se med vama nekaj plete! Nakloni ti veliko časa in rad/-a ga preživlja s tabo. To je že znak, da si mu/ji všeč, ampak ne postopaj prehitro, raje nekaj časa počakaj in mogoče on/-a naredi prvi korak.